

RESOLUCIÓ del procediment de tutela de drets núm. PT 15/2018, instat contra la Fundació privada Casal dels Avis d'Esplugues La Mallola**Antecedents**

1.- En data 23/02/2018 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de la Sra. (...) (en endavant, la persona reclamant), pel qual formulava una reclamació per la presumpta desatenció del dret d'accés a les dades de caràcter personal de la persona difunta, Sra. (...), (àvia de la reclamant, que havia exercit prèviament davant la Fundació privada Casal dels Avis d'Esplugues La Mallola (en endavant, la Fundació). La persona reclamant aportava diversa documentació relativa a l'exercici d'aquest dret.

2.- D'acord amb l'article 117 del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, RLOPD i LOPD, respectivament), per mitjà d'ofici de data 28/02/2018 es va donar trasllat de la reclamació a la Fundació per tal que en el termini de 15 dies formulés les alegacions que estimés pertinents.

3.- La Fundació va formular alegacions mitjançant escrit de data 21/03/2018, en el qual exposava, en síntesi, el següent:

"La Sra. (...) (e.p.d.), va ser usuària del Centre (...) (primer en centre de dia i després en residència) des del 12-9-2011 fins el 12-9-2017 en què va ser baixa per èxitus.

La Sra. (...) (e.p.d.) va morir a l'hospital (Hospital Moisès Brogi de Sant Joan Despí) després d'un ingrés el 15-8-2017 per empitjorament del seu estat de salut.(...)

Cal indicar que durant la seva estada al centre, la persona familiar de referència de la Sra. (...) era la seva filla, la Sra. (...) (...), qui sempre va estar informada de tota l'evolució i tractament mèdic de la seva mare, i per tant era amb qui el centre mantenia la coordinació i pressa d'acords, si bé el seu entorn familiar també el composaven les seves dues netes la Sra. (...) i la Sra. (...).

SEGONA.- Resulta necessari indicar que durant l'estada de la Sra. (...) (e.p.d.) al centre (7 anys), ni ella ni cap dels seus familiars va interposar cap tipus de queixa relativa a una falta d'informació sobre l'estat de salut de la resident, ni tampoc per manifestar el seu desacord amb la pauta mèdica que es seguia amb la mateixa.(...).

No va ser fins el moment de la defunció de la Sra. (...) (e.p.d.) a l'hospital (Hospital Moisès Brogi de Sant Joan Despí), quan la seva néta, la Sra. (...), va requerir al centre l'obtenció de la documentació mèdica de la seva àvia.

Doncs bé, cal indicar que La Fundació va atendre la petició d'accés d'informació de la néta de la difunta (...)

Davant la petició indicada, el centre li va entregar una còpia dels informes mèdics sol·licitats.

Tot i així, i donat que la néta de la difunta va tornar a reclamar els informes mèdics, la Coordinadora Assistencial del centre li va indicar que, si bé ja li havia entregat, li tornava a fer entrega dels mateixos. (...)

2) Tot i així, el dia 27 de novembre de l'any 2017, a les 14:27 hores, la néta de la resident indicada va tornar a remetre un nou correu electrònic a la Coordinadora

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Assistencial del centre, en el que si bé reconeix que el centre li ha fet entrega d'un informe mèdic, sol·licita l'entrega d'altres informes.(...) davant la nova sol·licitud d'entrega de documentació de la néta, el centre va decidir posar-se en contacte telefònicament amb la peticionària a fi de:

- a) Concretar els motius pels quals sol·licitava la documentació mèdica.
- b) I requerir l'autorització de la seva mare, la Sra. (...), que era la persona de contacte amb el centre.

La néta de la difunta va remetre l'autorització el dia 12 de desembre de 2017, s'acompanya com a Document nº 6 el correu en el que adjunta l'autorització indicada.

3) A fi de clarificar quin informe necessitava i per a quina finalitat, doncs el centre ja havia fet entrega de tots els informes de què disposava (...), el dia 20 de desembre de 2017, la Directora del centre, la Sra. (...), va remetre un correu electrònic a la néta de la difunta indicant-li que la Dra. (...) (núm. Col·legiada (...)), qui s'havia encarregat del tractament de la seva àvia, volia concertar una visita amb la seva mare, la Sra. (...). (...)

Amb la qual cosa, es posa de manifest que:

- a) La Fundació va atendre el dret d'accés sol·licitat per la néta de la difunta.
- b) A més a més, va actuar de forma diligent, vetllant per les dades personals de la difunta (demanant l'autorització a la filla d'aquesta, així com sol·licitant les finalitats per les quals requeria l'informe mèdic) .
- c) I sense estar-hi obligada, a fi d'ajudar a la família de la difunta a resoldre qualsevol tipus de dubte que pogués tenir, va concertar una visita amb la filla de la difunta i la Dra. (...).

4) No obstant, el dia 21 de desembre de 2017, la néta de la difunta va remetre un nou correu electrònic a la Directora del centre, sol·licitant que la Dra. (...) preparés determinats informes mèdics de la seva àvia. (...)

5) El mateix dia 21 de desembre de 2017, la Directora del centre va remetre un nou correu electrònic a la Sra. (...), en què li va indicar que la Doctora estava preparant l'informe, i el dia 29 de desembre de 2017, la Directora es va tornar a posar en contacte amb la néta de constant referència (...) el dia 4 de gener de 2017, la Dra. (...) i la Directora del Centre es van reunir amb la Sra. (...) (...)i les seves filies, la Sra. (...)i la Sra. (...)Martínez. (...)

Una de les netes, la Sra. (...), (...) i en cap moment les explicacions donades cobreixen les seves expectatives, tot i que la Dra. (...) li va fer entrega de l'informe que havia preparat segons la sol·licitud efectuada per la néta i de conformitat amb l'art. 18 de la llei 41 / 2002, de 14 de novembre, abans transcrit. (...).

QUARTA.- També resulta necessari posar de manifest que si bé la néta va realitzar la sol·licitud d'exercici del dret d'accés formal a través de fax el dia 10 de gener de 2018 (com es dedueix de la documentació aportada per part de la néta de la difunta), aquest dret ja l'havia exercit amb anterioritat, el qual tal i com es desprèn de les comunicacions aportades va ser atès per part de l'entitat (...)."

4.- En data 09/04/2018 va tenir entrada a l'Autoritat un correu electrònic de la persona reclamant, mitjançant el qual sol·licitava una còpia de l'escrit d'al·legacions presentat per la Fundació dins el tràmit d'audiència, la qual se li va remetre en la mateixa data, de conformitat amb l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

5.- En data 13/04/2018 va tenir entrada a l'Autoritat un altre correu electrònic de la persona reclamant, mitjançant el qual posava de manifest la seva disconformitat amb l'escrit d'al·legacions de la Fundació. En concret, manifestava que no hauria rebut alguns dels documents que la Fundació havia remès a l'Autoritat junt amb l'escrit d'al·legacions a l'efecte d'acreditar el lliurament de la documentació a la persona sol·licitant de l'accés, ara reclamant. I d'altra banda, manifestava la seva queixa per no haver rebut còpia del curs clínic i l'agenda mèdica referits a la seva àvia.

6.- En data 21/04/2018 va tenir entrada un darrer correu electrònic de la persona reclamant, mitjançant el qual manifestava que la seva àvia hauria estat prenent un determinat antibiòtic durant el període comprès entre el 9/08/2017 i el 15/08/2017.

Fonaments de Dret

1.- És competent per resoldre aquest procediment la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, d'acord amb els articles 5.b) i 8.2.b) de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- L'article 15 de la LOPD, en relació amb el dret d'accés, determina el següent:

"1. L'interessat té dret a sol·licitar i obtenir gratuïtament informació de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, l'origen de les dades i les comunicacions efectuades o que es prevegin fer.

2. La informació es pot obtenir mitjançant la mera consulta de les dades per mitjà de la visualització, o la indicació de les dades que són objecte de tractament mitjançant escrit, còpia, telecòpia o fotocòpia, certificada o no, en forma llegible i intel·ligible, sense utilitzar claus o codis que requereixin l'ús de dispositius mecànics específics.

3. El dret d'accés a què es refereix aquest article només pot ser exercit a intervals no inferiors a dotze mesos, llevat que l'interessat acrediti un interès legítim a aquest efecte, cas en què el poden exercir abans."

Per la seva banda, l'article 27 del RLOPD, en el seu apartat primer i segon disposa el següent respecte al dret d'accés:

"1. El dret d'accés és el dret de l'afectat a obtenir informació sobre si les seves pròpies dades de caràcter personal estan sent objecte de tractament, la finalitat del tractament que, si s'escau, s'estigui realitzant, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades esmentades i les comunicacions realitzades o previstes d'aquestes dades.

2. En virtut del dret d'accés, l'afectat pot obtenir del responsable del tractament informació relativa a dades concretes, a dades incloses en un determinat fitxer, o a totes les seves dades sotmeses a tractament.

No obstant això, quan raons de complexitat especial ho justifiquin, el responsable del fitxer pot sol·licitar de l'afectat que especifiqui els fitxers respecte dels quals vulgui exercir el dret d'accés, i a aquest efecte li ha de facilitar una relació de tots els fitxers."

Així mateix, també sobre el dret d'accés, l'article 29 del RLOPD estableix el següent:

"1. El responsable del fitxer ha de resoldre sobre la sol·licitud d'accés en el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la sol·licitud. Transcorregut el termini

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

sense que de forma expressa es respongui a la petició d'accés, l'interessat pot interposar la reclamació que preveu l'article 18 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

En cas que no disposi de dades de caràcter personal dels afectats, igualment els ho ha de comunicar en el mateix termini.

2. Si la sol·licitud és estimada i el responsable no acompanya la seva comunicació amb la informació a què es refereix l'article 27.1, l'accés s'ha de fer efectiu durant els deu dies següents a la comunicació esmentada.

3. La informació que es proporioni, sigui quin sigui el suport en què es faciliti, s'ha de donar de manera llegible i intel·ligible, sense que es facin servir claus o codis que requereixin l'ús de dispositius mecànics específics.

La informació ha d'incloure totes les dades de base de l'afectat, les resultants de qualsevol elaboració o procés informàtic, així com la informació disponible sobre l'origen de les dades, els cessionaris de les dades i l'especificació dels concrets usos i finalitats per als quals es van emmagatzemar les dades."

A l'últim, l'article 18 de la LOPD, referent a la tutela dels drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació, estableix en els seus apartats 1 i 2 el següent:

"1. Les actuacions contràries al que disposa aquesta Llei poden ser objecte de reclamació pels interessats davant l'Agència de Protecció de Dades, en la forma que es determini per reglament.

2. L'interessat al qual es denegui, totalment o parcialment, l'exercici dels drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació, ho pot posar en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades o, si s'escau, de l'organisme competent de cada comunitat autònoma, que s'ha d'assegurar de la procedència o improcedència de la denegació."

En consonància amb l'anterior, l'article 16.1 de la Llei 32/2010, disposa:

"1. Les persones interessades a les quals es denegui, en part o totalment, l'exercici dels drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació o d'oposició, o que puguin entendre desestimada llur sol·licitud pel fet de no haver estat resolta dins el termini establert, poden presentar una reclamació davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades."

A banda de la regulació anterior, atesa la naturalesa de l'entitat aquí reclamada i la tipologia de les dades respecte les quals s'exerceix el dret d'accés, també cal tenir en consideració els preceptes de la normativa sanitària (2.1) i sociosanitària (2.2.) que resulten d'aplicació al present cas, i que es transcriuen a continuació.

2.1. Normativa sanitària aplicable

La Llei estatal bàsica 41/2002, de 14 de novembre, d'Autonomia del Pacient (en endavant, Llei 41/2002) s'aplica als centres i serveis sanitaris, i defineix com a tals al seu art. 3, "qualsevol unitat assistencial amb organització pròpia, dotada dels recursos tècnics i del personal qualificat per dur a terme activitats sanitàries". I el mateix precepte defineix la història clínica com el "conjunt de documents que contenen les dades, valoracions i informacions de qualsevol índole sobre la situació i l'evolució clínica d'un pacient al llarg del procés assistencial".

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

La mateixa Llei 41/2002, al seu article 18 regula el dret d'accés a la història clínica en els termes següents:

“Drets d'accés a la història clínica

1. El pacient té el dret d'accés, amb les reserves que assenyala l'apartat 3 d'aquest article, a la documentació de la història clínica i a obtenir còpia de les dades que hi figuren. Els centres sanitaris han de regular el procediment que garanteixi l'observança d'aquests drets.

2. El dret d'accés del pacient a la història clínica també es pot exercir per representació degudament acreditada.”

3. El dret a l'accés del pacient a la documentació de la història clínica no es pot exercir en perjudici del dret de terceres persones a la confidencialitat de les dades que hi consten recollides en interès terapèutic del pacient, ni en perjudici del dret dels professionals que participen en la seva elaboració, que poden oposar al dret d'accés la reserva de les seves anotacions subjectives.

4. Els centres sanitaris i els facultatius d'exercici individual només han de facilitar l'accés a la història clínica dels pacients morts a les persones que hi estan vinculades, per raons familiars o de fet, llevat que el mort ho hagi prohibit expressament i s'acrediti d'aquesta manera. En qualsevol cas l'accés d'un tercer a la història clínica motivat per un risc per a la seva salut s'ha de limitar a les dades pertinents. No s'ha de facilitar informació que afecti la intimitat del mort ni les anotacions subjectives dels professionals, ni que perjudiqui tercers.”

Per la seva banda, l'article 13 de la Llei catalana 21/2000, de 29 de desembre, d'Autonomia del Pacient i Drets d'Informació i Documentació Clínica (en endavant, Llei 21/2000) determina el següent:

“Drets d'accés a la història clínica

1. Amb les reserves assenyalades a l'apartat 2 d'aquest article, el pacient té dret a accedir a la documentació de la història clínica descrita per l'article 10, i a obtenir una còpia de les dades que hi figuren. Correspon als centres sanitaris regular el procediment per a garantir l'accés a la història clínica.

2. El dret d'accés del pacient a la documentació de la història clínica mai no pot ésser en perjudici del dret de tercers a la confidencialitat de les dades d'aquests que figuren en l'esmentada documentació, ni del dret dels professionals que han intervingut en l'elaboració d'aquesta, que poden invocar la reserva de llurs observacions, apreciacions o anotacions subjectives.

3. El dret d'accés del pacient a la història clínica es pot exercir també per representació, sempre que estigui degudament acreditada.”

Pel que fa a la documentació que integra la història clínica, l'article 15 de la Llei estatal 41/2002, en el seu apartat 2n es refereix a la finalitat principal de la història clínica, i concreta quin és el seu contingut mínim:

“2. La història clínica té com a finalitat principal facilitar l'assistència sanitària, deixant constància de totes les dades que, sota criteri mèdic, permetin el coneixement veraç i actualitzat de l'estat de salut. El contingut mínim de la història clínica ha de ser el següent:

a) La documentació relativa al full clínicoestadístic.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- b) L'autorització d'ingrés.
- c) L'informe d'urgència.
- d) L'anamnesi i l'exploració física.
- e) L'evolució.
- f) Les ordres mèdiques.
- g) El full d'interconsulta.
- h) Els informes d'exploracions complementàries.
- i) El consentiment informat.
- j) L'informe d'anestèsia.
- k) L'informe de quiròfan o de registre del part.
- l) L'informe d'anatomia patològica.
- m) L'evolució i planificació de cures d'infermeria.
- n) L'aplicació terapèutica d'infermeria.
- ñ) El gràfic de constants.
- o) L'informe clínic d'alta.

Els paràgrafs b), c), i), j), k), l), ñ) i o) només són exigibles en la formalització de la història clínica quan es tracti de processos d'hospitalització o es disposi d'aquesta manera.”

Per la seva banda, l'article 10.1 de la Llei catalana 21/2000, determina que la història clínica ha de contenir:

“b) Dades clinicoassistencials:

Antecedents familiars i personals fisiològics i patològics.

Descripció de la malaltia o el problema de salut actual i motius successius de consulta.

Procediments clínics emprats i llurs resultats, amb els dictàmens corresponents emesos en cas de procediments o exàmens especialitzats, i també els fulls d'interconsulta.

Fulls de curs clínic, en cas d'ingrés.

Fulls de tractament mèdic.

Full de consentiment informat si és pertinent.

Full d'informació facilitada al pacient en relació amb el diagnòstic i el pla terapèutic prescrit, si escau.

Informes d'epicrisi o d'alta, si s'escauen.

Document d'alta voluntària, si s'escau.

Informe de necròpsia, si n'hi ha.

En cas d'intervenció quirúrgica, s'ha d'incloure el full operatori i l'informe d'anestèsia, i en cas de part, les dades de registre.”

2.2.- Normativa sociosanitària

Pel que fa al dret d'accés a l'expedient assistencial, l'article 10 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials preveu que:

“En l'àmbit dels serveis socials totes les persones tenen dret a reclamar i a rebre informació veraç sobre els serveis i, en especial, tenen dret a:

(...)

d) Accedir a llurs expedients individuals, en tot el que no vulneri el dret a la intimitat de terceres persones, i obtenir-ne còpies, d'acord amb el que estableixen les lleis.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Aquest dret no inclou, tanmateix, l'accés a les anotacions que el personal professional hagi fet en l'expedient."

Pel que fa al contingut de l'expedient assistencial, el Decret 176/2000, de 15 de maig, de modificació del Decret 284/1996, de 23 de juliol, de regulació del Sistema Català de Serveis Socials estableix el següent als articles 7.2 i 18.8:

"7.2 A l'ingrés, l'entitat titular de l'establiment residencial haurà de disposar d'un informe mèdic, efectuat com a màxim en els tres mesos anteriors a l'ingrés, a excepció feta dels casos urgents, i que haurà de contenir com a mínim:

- a) Dades personals.
- b) Malalties actives.
- c) Al·lèrgies i contraindicacions.
- d) Medicació prescrita.
- e) Règim dietètic.
- f) Atencions sanitàries o d'infermeria que necessita.
- g) Valoració de la disminució, quan sigui procedent."

"18.8 Els establiments residencials i els centres de dia disposaran també d'un expedient assistencial en el qual hi haurà de constar, almenys:

Dades identificatives.

Familiar o persona responsable de l'usuari.

Prescripció medicofarmacèutica."

3.- Un cop exposada la normativa que resulta d'aplicació al cas, cal efectuar unes consideracions prèvies relatives a l'exercici del dret d'accés per part de persones diferents de l'afectada o titular de les dades, com també al dret d'accés a informació referent a una persona difunta.

El dret d'accés és un dret personalíssim, i, per tant, en principi el seu exercici està reservat a la persona afectada o titular del dret, com també ho està la reclamació posterior presentada davant aquesta Autoritat. Ara bé, l'article 18.4 de la Llei 41/2002 -abans transcrit- reconeix el dret de les persones vinculades al difunt, per raons familiars o de fet, a accedir a la història clínica d'aquest, amb les salvedats que assenyalava dit precepte.

Consta acreditat que l'aquí reclamant era la neta de la persona difunta respecte de la qual exercí el dret d'accés. Ara bé, les dades personals respecte de les quals la persona reclamant exercí el dret d'accés figuren incorporades en un *expedient assistencial*, doncs tal consideració cal atribuir-la als expedients que tramita la Fundació, atès que aquesta entitat presta el servei de llar residència per a gent gran de caràcter temporal o permanent, i ofereix determinades places assistides, per compte de l'Administració de la Generalitat, amb qui hauria subscrit el corresponent conveni, i per tant, formaria part de la xarxa pública de serveis socials.

El problema rau en el fet que, pel que fa a les dades de la persona difunta, la normativa sociosanitària esmentada en el fonament de dret anterior reconeix el dret de les persones en situació de dependència a accedir a la informació referent a la

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

seva persona, però no reconeix el dret d'accés -respecte de les dades de la persona difunta- a les persones familiars i vinculades a aquella.

Però cal tenir en compte que la residència de la Fundació disposa de personal qualificat per dur a terme activitats sanitàries, que la persona difunta hauria rebut atenció mèdica, i que el seu expedient assistencial respecte el qual s'ha exercit el dret d'accés conté també dades mèdiques, pròpies de la història clínica. És per això que, pel que fa a aquesta informació i assistència mèdiques, es considera aplicable la normativa sectorial reguladora de l'accés a la història clínica, la qual sí preveu l'accés per part dels familiars i vinculats a la persona difunta. Val a dir, però, que aquesta aplicació haurà de ser amb matisos i tindrà un abast limitat, doncs d'entrada cal deixar apuntat que el contingut mínim obligatori d'un expedient assistencial és molt més reduït que el d'una història clínica.

Sobre la legitimitat de l'accés per part de familiars i vinculats a la persona difunta, no és sobrer afegir que l'aplicació al cas de les lleis de transparència portarien a la mateixa conclusió que l'ara exposada, si bé amb els límits allà previstos, els quals s'exposen al fonament de dret cinquè.

4.- Pel que fa als motius de la reclamació, cal fer notar que la persona reclamant va aportar junt amb l'escrit de reclamació la còpia d'un fax que la Fundació hauria rebut en data 10/01/2018, mitjançant el qual es sol·licitava l'accés a la "*documentació sociosanitària completa*" de la persona difunta. Val a dir que la persona que va formular aquesta sol·licitud d'accés era la filla de la persona difunta, i no la neta que després va presentar la reclamació davant l'Autoritat. Això podria alterar l'admissió de la reclamació, doncs la persona que presenta una reclamació per desatenció del dret d'accés és qui ha d'acreditar davant l'Autoritat haver exercit tal dret amb anterioritat davant el responsable del fitxer o tractament, segons determina l'article 16.1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en consonància amb el previst a l'LOPD.

Ara bé, també és cert que la mateixa Fundació ha manifestat en el tràmit d'audiència que la persona reclamant (neta de la persona difunta) hauria exercit prèviament i amb reiteració el dret d'accés respecte determinats informes referits a la seva àvia difunta, qüestió doncs que no és controvertida. Així mateix, consta també acreditat que la Fundació va donar resposta a l'aquí reclamant, si bé el punt controvertit és precisament si amb aquesta resposta es va fer efectiu el dret d'accés de manera completa, i segons el previst a la legislació transcrita al fonament de dret 2n.

Doncs bé, en relació amb la documentació que la persona reclamant manifesta que la Fundació li hauria d'haver lliurat en virtut de l'exercici del dret d'accés de la LOPD, però que encara no ho hauria fet, en un dels correus electrònics que envià a l'Autoritat, l'ara reclamant es referí al curs clínic i a l'agenda mèdica, afegint que part de la documentació que la Fundació hauria lliurat a l'Autoritat tampoc no l'hauria rebuda.

Pel que fa a la informació sol·licitada referent al curs clínic i a l'agenda mèdica, cal partir de la premissa que aquesta fa referència a documentació que en tot cas

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

formaria part d'una història clínica. En efecte, pel que fa la informació relativa al curs clínic, l'art. 10.1.b de la Llei 21/2000 preveu expressament que forma part del contingut d'una història clínica els "fulls de curs clínic", concepte que podria entendre's equivalent a "l'evolució", com a contingut que requereix l'art. 15.2.e) de la Llei 41/2002. Pel que fa a la informació referent a l'agenda mèdica, tot i que la normativa sanitària no en fa una referència expressa, sí que es refereix a "fulls de tractament mèdic" (art. 10.1.b Llei 21/2000), i a "les ordres mèdiques" (art. 15.2.f Llei 41/2002).

En canvi, pel que fa a l'expedient assistencial l'art. 18.8 del Decret 176/2000 no preveu entre la documentació obligatòria (dades identificatives, familiar o persona responsable de l'usuari, i prescripció medicofarmacèutica.) la referent al curs clínic. I pel que fa a l'agenda mèdica, tampoc sembla que s'hi refereixi.

Altra cosa és que, a banda de la informació obligatòria, en un expedient assistencial pugui figurar la informació que sol·licita la reclamant. Si aquest fos el cas, la Fundació estaria obligada a lliurar-ne una còpia a la persona reclamant, doncs el dret d'accés té per objecte totes les dades personals tractades, amb independència que la seva recollida obeeixi o no a un imperatiu legal. Ara bé, no sembla que aquest sigui el cas, doncs en fase d'audiència la Fundació va manifestar davant l'Autoritat que ja havia facilitat a l'ara reclamant còpia de tota la documentació de què disposava referent a la seva àvia, aportant una còpia a l'Autoritat, la qual, un cop visualitzada no sembla que correspongui ni al curs clínic ni a l'agenda mèdica. Seria indicatiu de la inexistència d'aquesta informació els correus electrònics enviats per la Fundació a l'ara reclamant, on se li comunicava que no disposaven de documentació addicional a la ja lliurada, conformada per diversos informes mèdics. De fet, el darrer informe que la Fundació li va lliurar el va elaborar en data posterior a la sol·licitud d'accés, tenint en compte la informació que allà se li demanà.

En conclusió, la informació que sembla pretendre l'aquí reclamant no és una informació que obligatòriament havia de constar en l'expedient assistencial de la Fundació, i no hi ha indicis que portin a considerar que en el dit expedient hi figurés tal documentació. Així les coses, és obvi que la Fundació no podia lliurar una documentació de la que no disposava.

Altra cosa és que algun dels documents que la Fundació va remetre a l'Autoritat a l'efecte d'acreditar el compliment del dret d'accés no s'hagués enviat a l'ara reclamant, com aquesta sosté. De ser així, certament l'aquí reclamant tindria dret d'accedir als dits documents, i cal tenir en compte que d'acord amb l'art. 25.5 del RLOPD correspon al responsable del tractament la prova del compliment del deure de resposta a la sol·licitud d'accés.

A l'últim, pel que fa a la informació no lliurada a la persona aquí reclamant, també cal referir-se a aquella informació sobre la persona difunta que la Fundació podria haver considerat que formava part de la seva intimitat, i per aquest motiu no haver-la lliurat a la persona aquí reclamant. En efecte, en l'escrit d'al·legacions de la Fundació s'invoca l'article 18 de la Llei 41/2002 i es remarca amb subratllat la frase següent: "No se facilitará información que afecte a la intimidad del fallecido ni a las

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

anotaciones subjetivas de los profesionales, ni que perjudique a terceros”; i en l'al·legació cinquena s'afegeix que “La Fundació va facilitar a la família de la Sra. (...) (e.p.d.) tota la informació i documentació sol·licitada i que segons l'art. 18.4 de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, l'entitat té l'obligació d'entregar”.

Doncs bé, al marge de les peculiaritats del cas concret assenyalades al fonament de dret tercer, cal insistir en la idea que la normativa reguladora de l'accés a l'expedient assistencial és la normativa sociosanitària, és a dir, la Llei 12/2007 i el Decret 176/2000, i les lleis de transparència. Ara bé, els límits al dret d'accés que preveuen aquestes normes vindrien a coincidir en essència amb els indicats a la normativa de transparència i accés a la informació pública.

En concret i pel que ara interessa, la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC) parteix del reconeixement del dret d'accés a la informació pública, si bé l'art. 21 LTC assenyalava que aquest pot ésser denegat o restringit si l'accés a la informació comporta un perjudici per a la intimitat i els altres drets privats legítims (art. 21.1.f) -com ara el dret a l'honor-. I a continuació l'art. 22 LTC assenyalava que en la valoració dels límits aplicats al dret d'accés cal atendre les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació -que en el cas concret podria ser l'interès de la neta de la persona difunta en conèixer l'estat de salut de la seva àvia mentre romangué ingressada a la residència, així com les circumstàncies de la seva mort-. En aquest punt cal fer notar que els límits al dret d'accés derivats del dret a la protecció de dades (art. 23 i 24 LTC) en principi no resultarien aplicables, al tractar-se d'una persona difunta, de manera que el dret a la protecció de dades s'hauria extingit amb la mort de la persona. Finalment però, cal acudir a l'art. 22.2 LTC, que es refereix a l'aplicació dels límits temporals que puguin preveure les lleis aplicables, la qual cosa ens porta a l'article 36 Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents, que porta per títol “vigència de les exclusions de consulta”, el qual estableix, en allò que ara interessa, que poden ésser objecte de consulta pública els documents que contenen dades personals que puguin afectar l'honor, la intimitat o la imatge de les persones quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort. Així doncs, per a aquesta tipologia concreta de dades personals, la legislació d'arxius amplia el termini de protecció a més enllà de la mort de la persona afectada. Aquesta previsió aplicada al cas present portaria en tot cas a permetre l'accés per part de la neta a la informació assistencial i sociosanitària de la seva àvia difunta, tret de la informació l'accés a la qual pogués afectar l'honor, la intimitat o la imatge de la seva àvia, a la qual també hi podria accedir un cop transcorreguts vint-i-cinc anys de la mort de la seva àvia.

L'exposat ens porta a concloure que, si la Fundació hagués omès determinada informació per tal de preservar el dret a la intimitat de la persona difunta o de tercers, tal restricció seria legítima. Ara bé, caldria que la Fundació ho especificués en la comunicació que s'ordena en aquesta resolució, tal com s'assenyala en el fonament de dret següent.

6.- De conformitat amb allò establert als articles 16.3 de la Llei 32/2010 i 119 del RLOPD, en el cas d'estimació de la reclamació de tutela de drets, s'ha de requerir

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

al responsable del fitxer per tal que en el termini de 10 dies faci efectiu l'exercici del dret.

D'acord amb això, procedeix requerir la Fundació per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació de la present resolució faciliti a la persona reclamant una còpia de tota la documentació sol·licitada i encara no facilitada, com podria ser el cas d'algun document aportat a l'Autoritat i no lliurat a l'aquí reclamant. Així mateix, en l'escrit de comunicació a l'aquí reclamant en compliment d'aquesta resolució, cal que especifiqui també si ha omès determinada informació (ja sigui documentació no lliurada o informació que figura entre la documentació lliurada) per considerar que l'accés per terceres persones a aquesta informació afectaria la intimitat de la persona difunta o de terceres persones. Un cop s'hagi fet efectiu el dret d'accés en els termes exposats, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

Per tot el que s'ha exposat,

RESOLC

Primer.- Estimar la reclamació de tutela formulada per la Sra. (...) (...) (...) contra la Fundació privada Casal dels Avis d'Esplugues La Mallola, si bé només pel que fa a la informació esmentada als fonaments de dret cinquè i sisè.

Segon.- Requerir la Fundació privada Casal dels Avis d'Esplugues La Mallola per tal que en el termini de 10 dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta resolució faci efectiu el dret d'accés exercit per la persona reclamant, en la forma assenyalada al fonament de dret sisè. Un cop s'hagi fet efectiu el dret d'accés, en el mateix termini de 10 dies l'entitat reclamada haurà de donar-ne compte a l'Autoritat.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a la Fundació privada Casal dels Avis d'Esplugues La Mallola i a la persona reclamant.

Quart.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,

M. Àngels Barbarà i Fondevila

Barcelona, (a la data de la signatura electrònica)